PARLAMENTO EUROPEO EVROPSKÝ PARLAMENT EUROPA-PARLAMENTET
EUROPÄISCHES PARLAMENT EUROOPA PARLAMENT ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ EUROPEAN PARLIAMENT
PARLEMENT EUROPÉEN PARLAMENTO EUROPEO EIROPAS PARLAMENTS
EUROPOS PARLAMENTAS EURÓPAI PARLAMENT IL-PARLAMENT EWROPEW EUROPEES PARLEMENT
PARLAMENT EUROPEJSKI PARLAMENTO EUROPEU EURÓPSKY PARLAMENT
EVROPSKI PARLAMENT EUROOPAN PARLAMENTTI EUROPAPARLAMENTET

ASSEMBLEIA DA REPÚBLICA

PROGRAM

WSPÓLNE POSIEDZENIE KOMISJI
z inicjatywy Parlamentu Europejskiego i portugalskiej Assembleia da República

PRZYSZŁOŚĆ UE JAKO OBSZARU WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

poniedziałek, 26 listopada 2007 r. po południu i wtorek 27 listopada 2007 r. przed południem

Parlament Europejski, Bruksela
Budynek Paul-Henri Spaak, sala posiedzeń plenarnych

Od wejścia w życie traktatu amsterdamskiego parlamenty krajowe i Parlament Europejski spotykają się w celu omówienia zagadnień związanych ze stworzeniem obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (AFSJ). W ciągu minionych dwóch lat organizowane były także oficjalne wspólne posiedzenia. Ponadto w przypadku konkretnych problemów rozważano możliwość utworzenia wspólnych komisji, jak na przykład do spraw Europolu[1]. Posiedzenia te dają posłom do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów krajowych możliwość omówienia zjawisk instytucjonalnych i politycznych w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, które to problemy są szczególnie ważne dla obywateli Europy.

Traktat reformujący nie tylko wzmocniłby rolę parlamentów krajowych w europejskim obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz umocnił współpracę między parlamentami krajowymi i Parlamentem Europejskim w zakresie wszystkich polityk UE, lecz również

[1] Koncepcja utworzenia wspólnej komisji z udziałem posłów do Parlamentu Europejskiego i do parlamentów krajowych, która nadzorowałaby Europol, po raz pierwszy pojawiła się w komunikacie w sprawie demokratycznej kontroli nad Europolem z marca 2002 r. Koncepcja ta znalazła się we wczesnych wersjach propozycji Danii w sprawie zmian konwencji o Europolu, ale nie została włączona do wersji, co do której osiągnięto ogólne porozumienie w grudniu 2002 r. Powodem było to, że jedynie pierwotne prawodawstwo europejskie (tylko traktaty europejskie) ma moc ustanawiania dowolnego rodzaju oficjalnych komisji parlamentarnych.

ustanowiłby przejrzystą współpracę pomiędzy Komisją Europejską, państwami członkowskimi, Parlamentem Europejskim i parlamentami krajowymi w zakresie oceny wprowadzania w życie polityk UE w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości (art. 64 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej[1]).
Nowy art. 8c[2] rzeczywiście stanowi, że *„Parlamenty krajowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii (...) uczestnicząc, w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w mechanizmach oceniających wykonanie polityk Unii w tej dziedzinie, zgodnie z artykułem 64 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, oraz angażując się w polityczne monitorowanie Europolu i ocenę działalności Eurojustu, zgodnie z artykułami 69k i 69h tego Traktatu (...) [oraz] uczestnicząc w międzyparlamentarnej współpracy między parlamentami krajowymi i z Parlamentem Europejskim, zgodnie z Protokołem w sprawie roli parlamentów krajowych w Unii Europejskiej”*.

Traktat reformujący wzmocniłby także zdolność UE do przekształcenia się w obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, ponieważ:

- stworzyłby on jedne i uproszczone ramy prawne i instytucjonalne (które zastąpią obecną strukturę „filarów”) oraz
- ulepszyłby legitymację demokratyczną (upowszechniając procedurę współdecyzji i głosowanie większością kwalifikowaną w Radzie).

Traktat ten wprowadziłby zatem zasadnicze zmiany w sposobie planowania polityk UE w naszym obszarze, ale także w zakresie wpływu parlamentów krajowych w tej dziedzinie.

Podczas każdego posiedzenia dyskusja mogłaby skupiać się na ocenie:
- obecnego stanu tych polityk
- jak sytuacja będzie i/lub powinna ewoluować w ciągu kilku najbliższych lat
- jak wzmocnić współpracę między parlamentami krajowymi i Parlamentem Europejskim w konkretnych sprawach związanych z obszarem wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz jak wzmocnić bezpośredni dialog między PE i parlamentami krajowymi.

Propozycje i tematy poruszone podczas posiedzenia będą miały zasadnicze znaczenie dla przygotowania dorocznej debaty w Parlamencie Europejskim na temat postępów w dziedzinie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przewidzianej w art. 39 TUE i zaplanowanej na grudzień 2007 r.

[1] Art. 64 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej brzmi następująco: „Bez uszczerbku dla artykułów 226-228, Rada może przyjąć, na wniosek Komisji, środki ustanawiające warunki dokonywania przez Państwa Członkowskie, we współpracy z Komisją, obiektywnej i bezstronnej oceny wprowadzania w życie przez władze Państw Członkowskich polityk Unii, o których mowa w niniejszym tytule, w szczególności w celu sprzyjania nieograniczonemu stosowaniu zasady wzajemnego uznawania. Parlament Europejski oraz parlamenty krajowe są informowane o treści i wynikach tej oceny.”

[2] Projekt Traktatu zmieniającego Traktat o Unii Europejskiej i Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, 5 października 2007 r., http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/cg00001re01en.pdf.

Praktyczne wskazówki dotyczące debaty

• Wystąpienia rozpoczynające każdą sesję będą ograniczone do 10 minut.
• Czas wypowiedzi zostanie ograniczony do trzech minut na jedną wypowiedź lub pytanie, tak aby umożliwić jak największej liczbie parlamentarzystów zabranie głosu podczas dyskusji.
• Posłów, którzy chcą zabrać głos, uprzejmie uprasza się o poinformowanie o tym przewodniczącego ze wskazaniem swojego nazwiska i parlamentu na specjalnym arkuszu. Głos zostanie udzielony posłom według kolejności zgłoszeń, przy czym po dwóch posłach do parlamentów krajowych występować będzie jeden poseł do Parlamentu Europejskiego itd.
• Osoby pragnące uzupełnić swoje wystąpienia mogą uczynić to w formie pisemnej, składając wcześniej odpowiedni dokument (najlepiej w języku angielskim lub francuskim) w sekretariacie (email: rpem-multilateral@europarl.europa.eu). Dokumenty te zostaną rozdane podczas posiedzenia.
• Dokumenty na posiedzenie będą stopniowo umieszczane na stronie: http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2004_2009/organes/libe/libe_20071126_1500_jointcomm.htm

Poniedziałek, 26 listopada 2007 r.

15.00-15.30: SESJA OTWIERAJĄCA

Powitanie przez **Jeana-Marie CAVADA**, przewodniczącego Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz **Osvaldo de CASTRO**, przewodniczącego Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji portugalskiej Assembleia da República

Wystąpienie inauguracyjne **Jonathana FAULLA**, dyrektora generalnego w DG ds. Wymiaru Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa, Komisja Europejska

15.30-17.00: SESJA 1
JAKĄ ROLĘ MOGĄ ODEGRAĆ PARLAMENTY W GLOBALNYM PODEJŚCIU UE DO IMIGRACJI? PRZYKŁAD: PROJEKT DYREKTYWY W SPRAWIE KAR DLA PRACODAWCÓW ZATRUDNIAJĄCYCH NIELEGALNYCH PRACOWNIKÓW

Przewodniczący: **Osvaldo de CASTRO**, przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji portugalskiej Assembleia da República

W grudniu 2005 r. Rada Europejska, głowy państw UE i szefowie rządów przyjęli „globalne podejście do imigracji", które potwierdzono w grudniu 2006 r. Niedawno Komisja Europejska przedstawiła szereg inicjatyw i komunikatów mających na celu wdrożenie tego globalnego podejścia[1], a jednym z nich jest *wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady przewidującej kary dla pracodawców zatrudniających obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium UE*[2]. Ten wniosek zamierza zająć się jednym z głównych powodów nielegalnej imigracji: czarnym rynkiem pracy. Jakie jest ustawodawstwo państw członkowskich, jeżeli chodzi o kary dla pracodawców zatrudniających nielegalnych pracowników? Jakie rodzaje kar przewiduje? Czy są one efektywne i sprawnie działające? Jakie konsekwencje dla ustawodawstwa krajowego miałby projekt dyrektywy?
Dyskusja pomoże ukształtować stanowisko Parlamentu Europejskiego w związku z przyjęciem dyrektywy w drodze procedury współdecyzji. Będzie ona także stanowić bardzo pożyteczne forum dla przygotowania debat w parlamentach krajowych oraz przyszłej transpozycji tej ważnej dyrektywy.

15.30-16.00: Wystąpienia

[1] Patrz na przykład wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich dla celów zatrudnienia wysoko wykwalifikowanych pracowników (COM(2007)0637) oraz wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie procedury składania przez obywateli państw trzecich jednego wniosku w celu uzyskania jednego pozwolenia na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników będących obywatelami państw trzecich i przebywających legalnie w państwie członkowskim (COM(2007)0638).
[2] COM(2007)0249.

Rui PEREIRA, minister administracji i spraw wewnętrznych, Portugalia
Przedstawiciel parlamentu krajowego
António FILIPE, wiceprzewodniczący portugalskiej Assembleia da República i wiceprzewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji oraz **Nuno MAGALHÃES,** członek Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji portugalskiej Assembleia da República
Ana MATO ADROVER, sprawozdawczyni Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych oraz **Claudio FAVA**, sprawozdawca Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, Parlament Europejski

16.00-17.00: Dyskusja

17.00-18.30: SESJA 2
ZWALCZANIE TERRORYZMU: JAKĄ ROLĘ MOŻE ODEGRAĆ UE?

Przewodniczący: **Jean-Marie CAVADA**, przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego

W ciągu minionych kilku lat zwalczanie terroryzmu stanowiło podstawę przyjęcia szeregu aktów prawnych mających na celu umocnienie współpracy między państwami członkowskimi i ustanowienie wspólnych standardów w tej dziedzinie, w oparciu o strategię Unii Europejskiej w zakresie walki z terroryzmem przyjętą w grudniu 2005 r.
Jednakże w lipcu 2007 r. Komisja wyraziła ubolewanie, że *„bardzo trudno jest (...) ocenić poziom przestrzegania i/lub stosowania na szczeblu krajowym przepisów aktów prawnych dotyczących terroryzmu (...), ponieważ często instrumenty te nie przewidują wymogu przedstawiania żadnych sprawozdań, ani nie nakładają na państwa członkowskie obowiązku zgłaszania odpowiednich środków krajowych”*. Jeżeli chodzi o decyzję ramową w sprawie zwalczania terroryzmu, Komisja potwierdziła, że wszystkie kraje UE-25 zgłosiły środki transpozycji, ale *„w niektórych przypadkach nie dokonano pełnej transpozycji”*[1]. Komisja ogłosiła, że w obszarze wzajemnego uznawania wszystkie państwa członkowskie zgłosiły krajowe środki transpozycji europejskiego nakazu aresztowania, ale przynajmniej cztery państwa członkowskie powinny dołożyć dalszych starań, aby w pełni zastosować się do decyzji ramowej w tej sprawie.

Co można zrobić w celu zintensyfikowania współpracy między państwami członkowskimi w tej dziedzinie? W jaki sposób można zagwarantować, że działania państw członkowskich w tej dziedzinie będą się uzupełniały? W jaki sposób UE może osiągnąć równowagę między zwalczaniem terroryzmu i poszanowaniem praw podstawowych?

17.00-17.30: Wystąpienia

Gilles de KERCHOVE, europejski koordynator ds. zwalczania terroryzmu (do potwierdzenia)
N.N., przedstawiciel parlamentu krajowego
Christian AHRENDT, członek Komisji Spraw Wewnętrznych niemieckiego Bundestagu

[1] Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego, Sprawozdanie z realizacji programu haskiego za rok 2006 (COM(2007)0373)).

Stavros LAMBRINIDIS, wiceprzewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego

17.30-18.30: Dyskusja

19.00: Kolacja

Wtorek, 27 listopada 2007 r.

9.00-10.30: SESJA 3
WYMIANA DANYCH DO CELÓW BEZPIECZEŃSTWA: NA PRZYKŁADZIE KONWENCJI Z PRÜM I DANYCH DOTYCZĄCYCH PRZELOTU PASAŻERA (PNR)

Przewodniczący: **Osvaldo de CASTRO**, przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji portugalskiej Assembleia da República

Państwa członkowskie UE niedawno przedyskutowały i uzgodniły szereg sposobów wymiany danych do celów bezpieczeństwa, zarówno na terenie UE, jak i z państwami trzecimi: prawdopodobnie najważniejszymi przykładami są tutaj konwencja Prüm i umowa w sprawie danych dotyczących przelotu pasażera (PNR).

Konwencja z Prüm została podpisana w 2005 r. przez siedem państw członkowskich, a decyzja o włączeniu jej najważniejszych postanowień do systemu prawnego Unii została podjęta w czerwcu 2007 r. przez Radę ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych: przewiduje ona wymianę odcisków palców, DNA i danych rejestracyjnych pojazdów między państwami członkowskimi. Nowa umowa między UE a Stanami Zjednoczonymi w sprawie przekazywania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR - dane dotyczące przelotu pasażera) została podpisana w dniu 28 czerwca 2007 r.: przewiduje ona przekazywanie danych obejmujących do 19 dziedzin, które mogą być następnie przechowywane przez władze amerykańskie przez okres do 15 lat.

Ponadto Komisja zaproponowała ostatnio utworzenie europejskiego systemu PNR[1]; w tej kwestii zostaną przeprowadzone konsultacje z Parlamentem Europejskim, który zaangażuje w to zagadnienie parlamenty krajowe.

Czy te liczne środki są proporcjonalne i skuteczne? Jaki jest ich wpływ?
Ponadto w obu przypadkach Parlament Europejski i parlamenty krajowe były wyłączone z negocjacji. W jaki sposób można zwiększyć demokratyczny nadzór nad takimi zagadnieniami?

Niektóre państwa członkowskie ustanowiły już system PNR na szczeblu krajowym. Jakie są ich doświadczenia w tym zakresie?

[1] Wniosek dotyczący ramowej decyzji Rady w sprawie wykorzystania danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do celów egzekwowania prawa (COM(2007)0654).

9.00-9.30: Wystąpienia

José MAGALHÃES, zastępca sekretarza stanu ds. administracji i spraw wewnętrznych, Portugalia
Peter SCHAAR, niemiecki federalny komisarz ds. ochrony danych i przewodniczący grupy roboczej do spraw art. 29 (do potwierdzenia)
Lord JOPLING, przewodniczący podkomisji spraw wewnętrznych Komisji ds. Unii Europejskiej Izby Lordów
Sophie IN'T VELD, posłanka do Parlamentu Europejskiego, Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

9.30-10.30: Dyskusja

10.30-12.00: SESJA 4
PERSPEKTYWY I OGRANICZENIA
EUROPEJSKIEGO I KRAJOWEGO PRAWA KARNEGO

Przewodniczący: **Jean-Marie CAVADA**, przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego

Wyrok wydany przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości dnia 13 września 2005 r.[1] był decyzją przełomową: Trybunał zdecydował, że kompetencje Wspólnoty Europejskiej w zakresie ochrony środowiska obejmują także uprawnienia, aby wymagać od państw członkowskich zagwarantowania takiej ochrony przy pomocy sankcji karnych za poważne przestępstwa. Drugi wyrok Trybunału, w sprawie zanieczyszczeń pochodzących ze statków, został wydany w dniu 23 października 2007 r.[2], a Parlament Europejski debatuje obecnie nad kilkoma wnioskami Komisji Europejskiej dotyczącymi wprowadzenia sankcji karnych.

Zarówno to zjawisko, jak i nowy traktat reformujący, który wprowadza do wspólnotowych struktur decyzyjnych, wraz z procedurą współdecyzji, współpracę w sprawach karnych, będą miały znaczny wpływ na prawo karne UE i państw członkowskich. Jakie jest stanowisko parlamentów krajowych wobec tych ostatnich wydarzeń? W jaki sposób będzie (lub powinna) ewoluować polityka UE w sprawach karnych, zwłaszcza jeśli traktat reformujący zostanie ratyfikowany?

10.30-11.00: Wystąpienia

José CONDE RODRIGUES, zastępca sekretarza stanu ds. sprawiedliwości (reprezentujący ministra sprawiedliwości), Portugalia
N.N., przedstawiciel parlamentu krajowego
Maria da Assunção ESTEVES, posłanka do Parlamentu Europejskiego, Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

[1] C-176/03 Komisja przeciwko Radzie.
[2] C-440/05 Komisja przeciwko Radzie.

11.00-12.00: Dyskusja

12.00-12.30: SESJA KOŃCOWA
WNIOSKI I PERSPEKTYWY MIĘDZYPARLAMENTARNEGO OBSZARU PRAC

Podsumowanie: **Osvaldo de CASTRO**, przewodniczący Komisji Spraw Konstytucyjnych, Praw, Wolności i Gwarancji portugalskiej Assembleia da República i **Jean-Marie CAVADA**, przewodniczący Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego